

Werken mee aan dit nummer:
Hilde Bevers, Ellen Hendrix, Jef Lingier,
Peter Meeuwissen, Claudia Mellebeek
en Helga Vangeel.

Coördinatie: Lucrèce Ory en Stef
Vandebroek

Foto's: RIMO Limburg

Vormgeving: Kristel Moors

Druk: Drukkerij Aerts

RIMO LIMBURG
Marktplein 9 B21 - 3550 Heusden-Zolder
tel: 011/22.21.96 - fax: 011/22.94.31
www.rimo.be

BOOM vzw

BEWONERS HELPEN BIJ AANLEG SPEELPLEIN

BERINGEN - De bewoners van de moskeebuurt in Beringen-Mijn gaven in een buurtenquête aan dat ze graag een veilige speelplek wilden voor hun kinderen.

Opbouwster Geert Desmet vergaarde de nodige financiële middelen bij het federaal impulsfonds voor migrantenbeleid. Volgende voor de aanschaf van enkele speeltuigen en picknicktafels. De gemeente zorgde voor de grondwerken en het fatsoeneren van het terrein. Enkele bewoners hielpen bij de plaatsing en ook de kinderen hebben hun steentje bijgedragen. Het resultaat mag gezien worden. Laat het nu maar zomeren...



Boven: Speelplek voor de kinderen
Onder: Bewoners aan het werk

PRAATGROEPEN IN WATERSCHEI

ANDERSTALIGEN OEFENEN NEDERLANDS

GENK - Sinds februari 2006 komen wekelijks 8 Nederlandstalige vrijwilligers naar het buurthuis om Nederlands te spreken met anderstaligen.

Er wordt geen les gegeven, maar wel in kleine groepjes Nederlands gesproken over allerlei thema's: ingrediënten van bepaalde gerechten, de kinderen, het thuisland,...

"We willen vooral anderstaligen die al een beetje Nederlands kennen de kans bieden om Nederlands te oefenen" vertelt buurtwerkster Ellen Hendrix. "Bovendien is de uitwisseling tussen de verschillende culturen, allochtone en autochtone buurtbewoners een belangrijke meerwaarde. We bereiken wekelijks een 12-tal Italiaanse, Griekse, Turkse en Marokkaanse vrouwen."

Deze praatgroepen worden in samenwerking met Open School georganiseerd. Hierdoor kunnen we indien nodig gericht doorverwijzen wanneer dit nodig blijkt. De vrijwilligers komen maandelijks samen, waar ze ervaringen uitwisselen en nieuwe materialen en thema's aangeboden krijgen.



'Er wordt geen les gegeven, maar wel in kleine groepjes Nederlands gesproken over allerlei thema's'.

"ONTKIEMT HIER EUREGIONALE SAMENWERKING?"

RECES

HEUSDEN-ZOLDER - Het Euregionale project dat de samenwerking van organisaties en diensten in het welzijns-, integratie- en jeugdwerk beoogt in de Euregio Maas-Rijn is van start gegaan.

Op 20 februari was er in Luik een wetenschappelijk colloquium in het teken van 'sociale integratie en actief burgerschap'. Stuk voor stuk interessante uiteenzettingen over armoede in de stad, sociale uitsluiting en sociale cohesie. We kregen meer zicht op de praktijk van sociale uitsluiting in de 5 regio's. Het verslag vind je op www.reces.net.

Naast het wetenschappelijk werk is er ook het veldwerk. Dit jaar opende de RECES partners hun deuren voor collega's in de Euregio. RIMO Limburg beet de spits af.

Op 21 februari kwamen 60 welzijnswerkers uit de provincies Luik en Nederlands-Limburg, de regio Aken en de Duitstalige Gemeenschap op bezoek bij 10 organisaties in onze provincie.

We kregen veel positieve reacties. Ontkiemt hier Euregionale samenwerking? Opbouwster Roland vertelt:

" (...) Er zijn heel wat vragen gesteld. Men was bijzonder onder de indruk van samenwerking tussen de verenigingen waar armen het woord nemen, de inbreng van Dynamo en de competenties van de leden en het bestuur. (...)

Ik heb de indruk dat er heel veel informatie en ideetjes uitgewisseld zijn. De aanwezigen van de groep uit Maastricht zouden met SOMA overleggen. (...)

Zelf vind ik het interessant om succesverhalen te delen met anderen, zelfs over de grenzen. Ik ben dan ook nieuwsgierig in welke mate we deze samenwerking rond kansarmoede kunnen verder zetten".



PRIJS LIMBURGS STEUNPUNT OCMW'S

BRUGGENBOUWERS IN DE SOCIALE DIENSTVERLENING

LSO WERKGROEP 'DIALOG OCMW-DYNAMO' IN DE BLOEMEN !

HASSELT - Op 2 februari ontving de werkgroep "dialog OCMW-Dynamo" een aanmoedigingsprijs van de Vlaamse Vereniging voor Bestuur en Beleid.

BRUGGENBOUWER

De jury vond deze werkgroep een "bruggenbouwer". Het is vooral de volgehouden inspanning van de mensen van Dynamo die tot dit resultaat hebben geleid.

Professor Bouckaert verwoordde het als volgt: "Het initiatief is een voorbeeld hoe publieke organisaties een interactie kunnen bewerkstelligen met hun cliënten of hoe er vanuit een gezonde visie een solide brug is gevormd tussen OCMW's aan de ene kant en de organisaties waar armen het woord nemen aan de andere kant." Ook de rol van de provincie bleef daarin niet onbesproken.

10-PUNTENPROGRAMMA

De werkgroep LSO-Dynamo kwam voor het eerst samen eind 1999. Naar aanleiding van de manifestatie in het kader van de 'werelddag van verzet tegen extreme armoede' op 17 oktober 1999, stelde Dynamo een actiedossier samen waarin tekorten in de sociale dienstverlening opgenomen zijn. Alle Limburgse OCMW's ontvingen een exemplaar.

Als antwoord hierop nodigde het LSO Dynamo uit om samen een werkgroep op te starten met als doel 'het verbeteren van de sociale dienstverlening in Limburg'. Dynamo stelde een 10-puntenprogramma samen met mogelijke werkpunten voor

deze werkgroep. Door de jaren heen behandelde men al deze punten. De meest opvallende realisaties zijn een brochure over de sociale voordelen en een tevredenheidsenquête bij de cliënten van de Limburgse OCMW's.

RECHT OP INFORMATIE

In antwoord op het programmapunt 'een cliënt heeft recht op duidelijke informatie' stelde men een infomap samen met een overzicht van alle sociale voordelen en tegemoetkomingen. In deze map vind je alle sociale voordelen op federaal, Vlaams en provinciaal vlak terug.

TEVREDENHEID

Eén van de belangrijkste tastbare producten van deze werkgroep is het organiseren van een enquête om aandacht te vragen voor de beleving van de cliënt. Daarom werd een instrument ontwikkeld dat kan dienen om de tevredenheid te meten van de cliënten van de sociale dienst van de OCMW's. Deze vragenlijst, opgesteld in nauw overleg met Dynamo, werd afgenomen bij 18 Limburgse OCMW's. Hierbij werden de dienstverlening en aspecten van de dienstverlening van de OCMW's onder de loep genomen en beoordeeld door de "cliënten".

De provincie stond in voor de organisatie en verwerking van de enquête. Op basis van de resultaten kan de werkgroep dialoog OCMW-Dynamo een stimulans geven aan de OCMW's om rekening te houden met het cliëntperspectief.

GELIJKWAARDIGHEID

Eén van de sterke punten in dit overleg is de actieve participatie van de mensen van Dynamo. Zij voelen zich als partner ook serieus genomen.

Magda Remans, opbouwster bij RIMO Limburg, volgt deze werkgroep op

via Dynamo. "Wat de samenwerking siert is dat het overleg al 6 jaar bestaat en dat het ook blijft bestaan. De mensen van Dynamo blijven dit volhouden wat toch een aanwijzing is dat het overleg zinvol is. Belangrijk in deze samenwerking is dat - in de mate van het mogelijke - de mensen van Dynamo de agenda bepalen en dat zij het gevoel hebben dat zij gelijk behandeld worden.

Er is een sfeer van gelijkwaardigheid tussen de hulpverleners en de mensen die afhankelijk zijn van hulpverlening."



vlnr Patrick Bosmans (voorzitter van de werkgroep), Wieske Van Istendael (Dynamo), Magda Remans (opbouwster RIMO) en Mieja Engelen (provincie) tonen fier het kunstwerk.

« ZO'N INLEEFDAGEN VOOR POLITIEKERS MOESTEN ZE MEER DOEN »

HILDE VAUTMANS OP BEZOEK BIJ BETTY VANSEER

HASSELT - Het inleefweekend voor politici is net voorbij wanneer we aanbellen bij Betty Vanseer. Zij kreeg VLD-kamerlid Hilde Vautmans op bezoek. Het klikte bijzonder goed tussen die twee.

“Zo'n inleefdagen voor politici moesten ze meer doen. Dan weten ze eens wat het is te moeten toekomen met een laag inkomen. Ik heb gisteren nog een mailtje van Hilde gekregen. Ze zei dat ik een heel moedige vrouw ben omdat ik met mijn situatie naar buiten durf te komen. Ik ben arm geboren. Mijn moeder had 17 kinderen. Een biefstuk kwam bij ons nooit op tafel. Nu moet ik zien rond te komen met 37 euro leefgeld per week. “Hoe kun je daarvan leven?”, vroeg Hilde. Het ergste is dat ik afhankelijk ben van anderen. Neem nu het OCMW dat mijn

geld beheert. Hoewel ik heel tevreden ben over mijn sociaal assistente is het al gebeurd dat mijn leefgeld 3 maanden niet werd doorgestort. Het OCMW probeert altijd te beknibben op zaken die ik levensnoodzakelijk vind bv. telefoon. Ik ben mijn eigen baas niet meer. Ik kan zelfs niet aan mijn eigen geld. Ik wilde eens 17 euro afhalen bij de bank. Geweigerd. Ik heb een aquarium. Af en toe moet ik viseten kopen. Daar vit het OCMW ook op. In godsnaam, een mens moet toch iets hebben. Ik moet mij voor alles verantwoorden. Ik ben 47 jaar en ik wil eindelijk eens op eigen benen staan. Als mijn dochter verjaart en ik wil een taart kopen, moet ik toelating vragen. Toen ik eens WC-papier nodig had, zei het OCMW dat er geen geld meer op mijn rekening stond. Ik moest wachten, zeiden ze. Ik kan niet meedoen als er activiteiten zijn want dat kost geld. Elke maand krijg ik van het OCMW een overzicht van mijn uitgaven. Geen mens, zelfs Hilde, kon er niet aan uit. De overheid houdt geen rekening met een arme mens. In plaats van luxeuzen gebouwen neer te zetten zouden ze beter

de alleenstaanden wat extra geld geven om creatief te kunnen leven. Zo zijn er duizenden in mijn situatie. Het onderwijs zouden ze gratis moeten maken, want onze kinderen zijn daar de dupe van. De politiciers doen hun ogen niet open. Ze denken nogal rap: ze hebben het zelf gezocht. Maar Hilde heeft er alleszins een betere kijk op gekregen. Ze had echt een luisterend oor.”



Betty Vanseer: 'Ik ben 47 jaar en ik wil eindelijk eens op eigen benen staan'.

INLEEFVERBLIJF VOOR POLITICI

« GEZOCHT: POLITICUS, KANSRIJK MET ARMOEDE-ERVARING »

INLEEFVERBLIJF VOOR LIMBURGSE POLITICI

HEUSDEN-ZOLDER - Wie armoede meemaakt, weet waarover armoede gaat. Maar hoe bouw je zo'n ervaring op als je zelf niet arm bent? Niet door papieren, documenten of teksten, zoveel is zeker. Woorden blijven niet aan je lijf plakken. Een goed gesprek of een doorleefde getuigenis komen al in de buurt. Maar gedurende 24 uur ondergedompeld worden in een situatie van maatschappelijke achterstelling en aan den lijve ervaren wat het betekent om dag in, dag uit in armoede te leven: dat raakt zonder twijfel je ziel. RIMO Limburg probeerde het met 11 gemotiveerde en geëngageerde politici en Limburgers in hart en nieren. En met resultaat!

GEZOCHT: POLITICUS, KANSRIJK MET ARMOEDE-ERVARING

Er gaapt een diepe kloof, een 'missing

link' tussen de armen enerzijds en de beleidsmakers anderzijds. De wederzijdse onwetendheid en onbekendheid met elkaars achtergrond en leefwereld zorgen er meer dan eens voor dat genomen beleidsinitiatieven stranden als goed bedoelde inspanningen, die hun doel missen. Oplossingen van bovenaf en niet gedragen door de rechtstreeks betrokkenen kunnen dan ook bij voorbaat gehypothekerd zijn. Het vertrekpunt en het uiteindelijke referentiepunt ligt bij de achtergestelden zelf. Aanvullend is het nodig dat er bij de beleidsmakers voldoende kennis en voeling aanwezig is rond de armoedeproblematiek. Vandaar dat een inleefverblijf voor politici in het leven werd geroepen.

Het belangrijkste werkinstrument van het inleefverblijf is het verwerken en verruimen van hun persoonlijke ervaringen. In plaats van het aanreiken van dossiers of teksten rond armoede, liet RIMO Limburg de politici immers zelf beleven hoe mensen in armoede overleven. De politici kunnen deze ervaringen dan later op een deskundige manier aanwenden binnen de bestrijding van armoede en

sociale uitsluiting. Het streefdoel is dat de politici, vanuit hun - beperkte - doorleefde kennis over armoede en sociale uitsluiting en hun vertrouwdheid met het perspectief van deze mensen, beter dan voorheen in staat zullen zijn een brug te slaan tussen mensen in armoede en het beleid.



Maurice Ballard (links) en Marino Keulen luisteren met veel interesse naar het verhaal van Nadia.

ERVARINGSDESKUNDIG IN ARMOEDE

Elf Limburgse politici durfden de uitdaging aan om aan den lijve te ervaren hoe mensen in armoede zich voelen en waarom ze doen wat ze doen. Dankzij hun opgebouwde ervaringen kunnen zij voortaan fungeren als een soort van tolk, die de brug slaat tussen de armen en de beleidsmakers. **Wie zijn deze witte raven?**

Flor Orij en Maurice Ballard van **Groen** - Jules D'Oultremont en Selahattin Koçak van **SPa** - Veerle Heeren en Jo Vandeurzen van **CD&V** - Marino Keulen en Hilde Vautmans van **VLD** - Annemie Roppe van **Spirit** - Gerard Stratermans van **NV-A** - Jacinta De Roeck als **onafhankelijke**.

De deelnemende gezinnen van hun kant waren heel divers: alleenstaanden, gezinnen, wonend in een woonwagen, op een kamer, in een privé-huurwoning, een eigendomswoning, een sociale huurwoning of appartement, van verschillende nationaliteiten, met een verschillende problematiek, en verdeeld over de hele provincie. Elk van hen maakte de politicus deelgenoot van hun leven en nam hem of haar mee op reis door het land, dat kansarmoede heet.

CULTUURSCHOK OF AANGENAME KENNISMAKING ?!

Nog niet helemaal afgekoeld van de beklievende ervaring van het inleefverblijf polsten we naar de eerste reacties van enkele deelnemende politici.

Hilde Vautmans: "Confronterend en zwaar"

"Het bieden van een luisterend oor voor al de indringende verhalen was zwaar, meer dan het gemis van materiële dingen. Ik

vond het een leerrijk gebeuren en ik ga met de informatie zeker aan de slag. Ik heb zelfs al contact genomen met het OCMW. Betty kreeg van mij ook al enkele mails. Ik heb het gevoel dat we vrienden zullen blijven. Ik ben blij dat ik meegedaan heb aan dit initiatief."

Jo Vandeurzen: "Nuttig en interessant"

"Het inleefverblijf is een goede methode gebleken om met de twee voeten in de werkelijkheid terecht te komen. Het vergt als politicus een hele inspanning om je agenda vrij te krijgen, maar het was het waard. Heel wat dingen zullen bijblijven, zoals de haperingen aan de regeling omtrent de collectieve schuldbemiddeling en de betaalbaarheid van de gezondheidszorg."

Maurice Ballard: "Met gemengde gevoelens"

"Ik kwam terecht in een uitzichtloze situatie van een illegaal gezin. Het werkte frustrerend dat ik die mensen geen perspectief kon bieden. Ik heb het gevoel dat we bezig zijn om nieuwe vormen van discriminatie te creëren. Het inleefverblijf was ook een confrontatie met mezelf: ik stel me nu nog meer de vraag: wie zijn wij om deze mensen uit te sluiten? Stop met excuses te verzinnen. Ik zal er voor vechten, ook al ben ik een kleine vis in de politieke vijver."

Annemie Roppe: "Een boeiend experiment"

"Treffend vond ik de grote veerkracht van mijn gastvrouw om in moeilijke omstandigheden op eigen kracht een positieve wending te geven voor zichzelf en voor de omgeving. Ik besef dat het geven van steun en appreciatie ook nodig

is om dit vol te houden. Het horen van de levensverhalen van andere mensen was zwaar om te verwerken, maar doet mij beseffen dat er nog veel werk is. Het is voor mij een stimulans om politiek verder te blijven doen."

Gerard Stratermans: "Een zeer rijke ervaring"

"Ik wist niet dat in Limburg nog zo'n schrijnende situaties bestonden. Wat mij zal bijblijven is de inventiviteit, de slagkracht en de positieve ingesteldheid van mijn gastgezin in zulke moeilijke omstandigheden."

Jacinta De Roeck: "Veel geleerd"

"Al ben ik veel met armoede bezig, ik heb armoede nooit mogen meemaken in een thuissituatie, althans tot voor dit inleefverblijf. Het was een toffe, positieve ervaring, waar ik veel uit geleerd heb. Ik ben er nu meer dan ooit van overtuigd dat schuldkwijtschelding nodig is en ik denk tegelijk aan een piste om via een sociaal tarief bij het OCMW dierenartsen in te schakelen voor de vaste verzorging van huisdieren van mensen in armoede. Want dieren zorgen voor sociaal contact en een gevoel van welzijn in vaak uitzichtloze situaties."

Jules D'Oultremont: "Een ander beeld"

"Mijn eerste reactie van 'potverdorie, welke miserie komt er nu op mij af' veranderde snel, toen ik mocht kennismaken met enkele mensen die de draad terug hebben opgepakt en hun leven een positieve wending proberen te geven. Mijn beeldvorming over mensen in moeilijkheden is tijdens het inleefverblijf helemaal veranderd."



Veerle Heeren in gesprek met Sandra.



Jacinta De Roeck (links): "Het was een toffe, positieve ervaring, waar ik veel uit geleerd heb".



Hilde Vautmans en Selahattin Koçak praten na over het inleefverblijf.



Gerard Stratermans (links), samen met Henri en Mie: 'De inventiviteit van mijn gastgezin blijft me bij.'